

De Rechtbank van Eerste Aanleg te **DENDERMONDE**
zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
 haar openbare terechtzitting van **14 januari 2004**
 het hiernavolgend **VONNIS** gewezen :

Notitienummer 66.74.20/99/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

, invalide, geboren te op
 , wonende te

Beklaagd van : te

- bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1, 1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg.

In casu :

A. op 3 januari 1999 (stuk 3):

het plaatsen van een bergplaats-schuur van 16 op 5 meter, bestaande uit hout met een schuin

aflopend dak van golfplaten;

B. vanaf 3 januari 1999 tot en met de dag der dagvaarding:

de onder de tenlastelegging A omschreven constructie in stand gehouden te hebben;

wat een ernstige inbreuk vormt op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg, meer bepaald het gewestplan goedgekeurd bij Koninklijk besluit van 7 november 1978, waarbij het desbetreffend perceel als bestemming agrarisch gebied heeft, waardoor bovenvermelde wederrechtelijke werken een inbreuk inhouden op artikel 11 4.1. van het Koninklijk besluit van 28 december 1972.

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A en B** de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging:

aard en oppervlakte: huis, 25 a 78 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

, geboren te

op , wonende te

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop d.d. 27/06/1986.

Gezien de processen-verbaal.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar voordracht van de zaak en in haar eis.

Gehoord de beklagde in zijn antwoorden en verdediging.

Op 28/01/1999 wordt door de politie van vastgesteld dat op het perceel gelegen te gekend ten kadaster onder een "materiaal-bergplaats" was opgericht zonder vergunning.

Volgens de vaststellingen betreft het een schuur van 16 m op 5 m gemaakt uit hout met een schuin aflopend dak gemaakt uit golfplaten. De schuur is langs één zijde volledig open en er is geen bevloering voorzien (stuk 2).

De beklagde verklaarde dat de schuur voordien doch op een andere plaats reeds op zijn hof stond; zij doet dienst als schuilhok voor paarden en hooi.

Ingevolge een vonnis gewezen door de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde diende hij deze te verwijderen tegen half december 1998, om reden dat ze te dicht bij de stond en zij er tevens geplaatst was zonder vergunning.

Bij nazicht blijkt dat het voormeld vonnis dateert van 21/01/1993, gewezen door de 18de kamer rechtdoende in strafzaken en waarbij het herstel van de plaats in de vorige toestand werd bevolen binnen de termijn van één jaar.

Om reden dat het een sterke schuur betrof heeft hij deze op 3/01/1999 verplaatst naar een andere plaats op zijn hof zodat ze verder verwijderd stond van de

De schuur in kwestie werd door de beklagde zelf geplaatst een 10 tal jaar geleden wederrechtelijk zonder vergunning.

Door de beklagde werd een regularisatie aanvraag ingediend op 7/04/1999, doch deze werd geweigerd op 20/09/1999, om reden dat het kwestieus onroerend goed vol-

gens het gewestplan (KB 7/11/1978) gelegen is in agrarisch gebied en de constructie bestemd is voor niet agrariër of para-agrariër, zodat de bestemming strijdig is met de bepalingen van bovengemeld gewestplan. Tevens is de constructie opgericht binnen de 30m vrije zone langsheen de

De beklaagde verklaarde verder aan de verbalisanten dat hij de stal niet gaat verwijderen aangezien hij landbouwer was en nog steeds paarden fokt, hetgeen de enige hobby is welke hij nog heeft (stuk 19), verklaring welke hij herhaalde op de terechtzitting van 17/12/03.

In de zitting van 3/06/2002 vorderde het College van Burgemeester en Schepenen de afbraak van de volledige constructie met herstel in zijn oorspronkelijke staat, waarbij het afbraakmateriaal onmiddellijk van het perceel dient verwijderd te worden en gebracht te worden naar een erkende plaats. Tevens werd gesteld dat het wenselijk is de herstelmaatregel te koppelen aan een dwangsom.

De gewestelijk stedenbouwkundig ingenieur heeft zich aangesloten bij de vordering van het College voormeld. Hij vorderde tevens het opleggen van een dwangsom van €125 per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Gelet op de in het strafdossier voorhanden zijnde objectieve en met elkaar overeenstemmende gegevens is de in hoofde van de beklaagde aangehouden tenlastelegging bewezen.

Met betrekking tot de strafmaat dient rekeninggehouden te worden met de aard en de ernst van de gepleegde feiten, alsmede met de persoonlijkheid van de beklaagde. De beklaagde heeft wetens en willens een wederrechterlijke toestand in stand gehouden. Hij heeft het belang van de gemeenschap ontegensprekelijk ondergeschikt gemaakt aan zijn eigen belang.

De hierna bepaalde bestraffing dringt zich op.

Overwegende dat de feiten A en B de uitvoering zijn van eenzelfde ongeoorloofd besluit, dat zij in zodanig verband staan dat zij als één voortgezette handeling moeten beschouwd worden en dus maar één misdrijf uitmaken, zodat in toepassing van art. 65 van het wetboek van strafrecht slechts één straf, namelijk de zwaarste, dient te worden opgelegd.

Gezien de hiernavolgende artikelen :

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 182, 184, 189, 190, 194;

Wetboek van strafrecht, art. 40, 65; Decreet van 18 mei 1999 art. 2, 99§1-1°, 146al.1-1°, 146 eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6°, 7° 147, 149, 204; K.B. 28 december 1972 art. 11 4.1;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 1;

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 3, Wet van 22 april 2003, K.B. 18 december 1986 art. 58, gewijzigd K.B. van 19 december 2003;

Wet van 28 juli 1992, art. 71; K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 tot wijziging art. 91 van K.B. 28.12.1950; K.B. 11.12.2001;

EG Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17.06.1997; EG Verordening nr. 974/98 van de Raad van 03.05.1998; Eurowet 78 d.d. 26.06.2000 art. 2, 3, 4, 6 en 9; K.B. 20.07.2000;

Eurowet 77 d.d. 30.06.2000 art. 3; K.B. 20.07.2000;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK, rechtdoende op tegenspraak :

Veroordeelt de beklaagde wegens de feiten A en B SAMEN tot een ENKELE geldboete van VIJFTIG EURO, met veertig opdecimes verhoogd, TWEEHONDERD VIJFTIG EURO bedragende.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN.

Verplicht de beklaagde bovendien om EENMAAL een bedrag van TIEN EURO, met veertig opdecimes verhoogd, VIJFTIG EURO bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten, deze in hun geheel begroot op HONDERD VIJFENNEGENTIG EURO EENENVEERTIG EUROCENT.

Legt de beklaagde tevens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken.

Beveelt op vordering van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente _____ dat de beklaagde _____ dient over te gaan **tot herstel** in de oorspronkelijke toestand. door afbraak van de "materiaal-bergplaats" gestaan op het perceel gelegen te gekend ten _____ waarbij het afbraakmateriaal onmiddellijk van het perceel dient verwijderd te worden en dit binnen de termijn van één jaar vanaf de dag van het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van €125 per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Beveelt dat in geval van niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn, het College van burgemeester en Schepenen van _____ of de stede-
bouwkundige inspecteur ambtshalve in de uitvoering zal kunnen voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats.

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
VEERTIEN JANUARI TWEEDUIZEND EN VIER.

Aanwezig :

_____ ondervoorzitter alleenrechtsprekend rechter in strafzaken:
_____ substituut-procureur des Konings:
_____ griffier